

Aaledning til at gaae yderligere ind derpaa. Efterat jeg har hørt Forhandlingerne angaaende denne Sag, maa jeg tilstaae, at det forekommer mig som noget høist Overraskende, at der er bleven gjort Indsigelser imod det foreliggende Lovforslag især med den Styrke, som navnlig den ærede sidste Rigsdagsmand har givet sine Indsigelser; thi det skulde synes, at der kun kunde være saa Lovforslag, som maatte have mere Udset til at kunne gaae igjennem uden nogen væsentlig Modstand fra Thingets Side, end netop dette. Det er ogsaa saa godt som fra alle Sider erkjendt, at Høiesterets Medlemmer have et fuldkomment billigt og paaatragende Krav paa en ikke ringe Forbedring i deres oeconomiske Stilling. Dette er fra alle Sider bleven anerkjendt og ogsaa udtalt, om jeg ikke feiler, af den ærede Rigsdagsmand, som har indbragt det foreliggende Ændringsforslag. Det er blevet erkjendt, at de Forhold, som have bestaaet i de senere Aar, maatte medføre, at medens saadanne Forbedringer bleve tildeelte Andre og navnlig ogsaa Medlemmerne i Overretterne, maatte lignende Foranstaltninger opsættes for Høiesterets Bedkommende, men at det betragtedes som en simpel Selvfølge, at naar disse Forhold vare hævede, Spørgsmaalet om en væsentlig Forbedring i Høiesteretsassessorernes oeconomiske Stilling da maatte komme frem. Jeg skal dernæst bemærke, at der jo ikke her er Tale om nogen stor Sum, som denne Foranstaltning vil medføre; isærdeleshed vilde den Besparelse, om hvilken der kunde blive Tale, hvis det foreliggende Ændringsforslag blev vedtaget, være af en meget underordnet Betydning. Fremdeles mener jeg maa det indrømmes, at Høiesterets Stilling er en saadan, at denne Ret, som Spidsen af den dømmende Myndighed her i Landet, som den 3die Statsmagt, har Krav paa at betragtes som staaende paa et særegent Standpunkt, saaledes at der paa ingen Maade vil være Fare for, — om der ellers kunde være Spørgsmaal derom, — at drage nogen Analogi derfra; man kan derfor ganske rolig betragte Sagen i og for sig selv. Man maatte saaledes, mener jeg, have Grund til at vente, at det, at indrømme Høiesteretsassessorerne en Begyndelsesgage af 3,000 Rd.,

paa ingen Maade kunde betragtes som nogen overdreven stor Gagering. Det er jo en Selvfølge, at hver Enkelt fra sit Standpunkt kan have en forffjellig Mening om Betydningen af et saadant Beløb; men jeg holder mig overbevist om, at Enhver, der kender Forholdene i Kjøbenhavn, hvor Høiesteretsassessorerne maae opholde sig, og den Fordyrelse, som er foregaaet i alle Retninger med Hensyn til Opholdet i Hovedstaden, vistnok vil erkjende, at denne Gagering ikke er for høi (Tscherning: Jo!). Ja, den ærede Rigsdagsmand undtager jeg fra denne Erkjendelse; men derimod henvender jeg mig til de øvrige Medlemmer her i Salen, iblandt hvilke der dog vel er flere end ham, der kunne dømme om denne Sag. Jeg siger, at naar en Mand i den Stilling, hvorom her tales, skal leve med Familie og paa et Trin af Familielivet, hvor dens Eksistens netop koster meest, saa skal Ingen, der har noget Kendskab til Forholdene, kunne sige, at en Gage af 3,000 Rd. er en luxuriøs Gagering; det er ikke mere, end at en Mand i den Stilling med Familie accurat dermed kan slaae sig igjennem (S. N. Hansen: Godt!). Naar den ærede Rigsdagsmand siger: „godt“, saa veed jeg allerede forud den hele Betragtning, som han vil komme frem med; den er mig saa velbekjendt, at jeg ikke paa nogen Maade skal overraskes ved atter at høre den. Jeg veed ligesaavel som han, at der er Mange, som leve af mindre, og dersom vi overalt, hvor Spørgsmaalet er om Embedsbesættelser, vilde gaae ud fra det, som man accurat kan slaae sig igjennem med, ja, saa kunde det være en meget skøn og fornøielig Ting, saalænge man havde Embedsmænd, og saalænge der var Nogen, der vilde slaae ind paa den Vej. Det er en uhyre Mildfarelse, hvori baade den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og den ærede Rigsdagsmand, som nys tiltalte mig (S. N. Hansen), befindes sig, at antage det som en fornøstlig og glædelig Sag, at Forholdene i andre Livsstillinger gaae saaledes frem, at, som Forbruget for Enhver bliver større og større, ogsaa Udsetterne til at erhverve blive større og større; men med Hensyn til Embedsmændene at sige: De skulle ikke være i den